

Dosarul nr. 2ra-1469/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alla Martînenco, reprezentată de avocatul Mircea Macovei

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Allei Martînenco împotriva Întreprinderii de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material

împotriva deciziei din 8 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Alla Martînenco și menținută hotărârea din 30 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 28 iunie 2018, Alla Martînenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 aprilie 2003, în urma semnării contractului individual de muncă, prin ordinul nr. 126c din 1 aprilie 2003, a fost angajată în funcția de contabil de categoria a II-a – casier la Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic”.

La 16 ianuarie 2018, de către Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic”, în persoana administratorului Gheorghe Adam a fost emis ordinul nr. 2, prin care s-a dispus preavizarea angajaților ce dețin funcții care sunt modificate. Responsabil de executarea ordinului emis de către angajator a fost numit vice-administratorul Eugeniu Ceinac și contabilul-șef Galina Gradinari.

La 17 ianuarie 2018, de către Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” a fost emis actul nr. 83, prin care i-a fost propusă funcția de gardian pentru continuarea activității în cadrul întreprinderii pentru ca să poată beneficia de o zi liberă în săptămână în vederea căutării unui nou loc de muncă.

La 2 aprilie 2018, a fost emis ordinul de concediere nr. 7c, prin care dânsa a fost concediată în baza art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

A menționat că de către angajator au fost admise câteva lacune grave la emiterea ordinului de concediere.

Astfel, a fost omis termenul de 2 luni de la preavizarea salariatului privind reducerea statelor de personal, termen în interiorul căruia urma a fi emis ordinul de concediere a salariatului în legătură cu reducerea statelor de personal, iar odată ce a fost omis termenul, prin lege este interzis angajatorului ca, în cadrul aceluiași an calendaristic, să mai repete aceeași procedură.

Angajatorul a propus salariatului o altă funcție din cadrul unității, însă nu a ținut cont de prevederile art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, or dânsa nu a fost pusă în situația de a beneficia de o angajare reală, ci doar formal a fost înștiințată că ar putea ocupa o funcție, care nici pe aproape nu se aseamănă cu funcția deținută de ea.

La 22 iunie 2018, a expediat în adresa Întreprinderii de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” o cerere prealabilă privind restabilirea în drepturi a salariatului, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 7c din 2 aprilie 2018 privind concedierea sa din funcția de magaziner și restabilirea la locul de muncă, cu achitarea drepturilor salariale, care au fost încălcate prin ordinul de concediere.

A comunicat că, deși cererea prealabilă a fost expediată corespunzător la sediul angajatorului, responsabilii din cadrul întreprinderii au refuzat să o recepționeze.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul art. 88, 89, 90, 355 alin. (1) lit. a) Codul muncii, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 7c din 2 aprilie 2018 privind concedierea sa din funcția de magaziner, restabilirea la locul de muncă și achitarea drepturilor salariale care au fost încălcate prin ordinul de concediere din 2 aprilie 2018.

Pe parcursul examinării cauzei, Alla Martînenko, reprezentată de avocatul Mircea Macovei a depus cerere de concretizare, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 7c din 2 aprilie 2018 privind concedierea sa din funcția de magaziner, restabilirea la locul de muncă și achitarea drepturilor salariale care au fost încălcate prin ordinul de concediere din 2 aprilie 2018 în sumă de 36 960 de lei.

Prin hotărârea din 30 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 8 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Alla Martînenko și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că ordinul emis de Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor

Energetice „Scutul Energetic” nr. 7c din 2 aprilie 2018 cu privire la concedierea Allei Martînenco din data de 31 martie 2018 din funcția de magaziner, în temeiul prevăzut de art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, a fost emis în conformitate cu exigențele legii.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că în perioada 16 martie 2018 – 30 martie 2018, inclusiv, Alla Martînenco s-a aflat în concediu medical, respectiv angajatorul, respectând prevederile art. 88 alin. (2) Codul muncii, a emis ordinul de concediere în temeiul art. 86 alin. (2) Codul muncii, imediat după ieșirea ultimei din concediul medical, la 2 aprilie 2018, dat fiind că 31 martie 2018 și 1 aprilie 2018 au fost zile de odihnă și următoarea zi de lucru a fost 2 aprilie 2018, or termenul de preavizare nu se include în perioada aflării persoanei în concediu medical.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că Alla Martînenco a refuzat să ia cunoștință cu ordinul nr. 2 din 16 ianuarie 2018, iar ulterior la 17 ianuarie 2018, Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” prin scrisoarea nr. 83 a expediat la adresa reclamantei ordinul enunțat, totodată comunicându-i ultimei despre faptul că i se propune locul vacat de muncă în cadrul întreprinderii în calitate de gardian, aceste acte fiind aduse la cunoștința reclamantei la 22 ianuarie 2018, faptul dat fiind confirmat contrasemnătură de către însăși Alla Martînenco.

Instanța de apel a respins alegațiile apelantei precum că angajatorul a omis termenul de 2 luni de la preavizarea salariatului privind reducerea statelor de personal, termen în interiorul căruia urma să fie emis ordinul de concediere a salariatului în legătură cu reducerea statelor de personal, or după cum atestă materialele cauzei, ordinul de preavizare în privința Allei Martînenco despre reducerea funcției de magaziner din 16 ianuarie 2018 a fost adus la cunoștința ultimei la data de 22 ianuarie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și argumentele apelantei în sensul că angajatorul nu a respectat ordinea de reducere a funcțiilor, procedură reglementată de art. 88 Codul muncii, or de către Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” au fost administrate înscrisuri din care rezultă că în perioada anilor 2017 - 2018 au fost modificate statele de personal, prin urmare, pe lângă reducerea funcției de magaziner, au fost reduse mai multe funcții.

La 4 septembrie 2020, Alla Martînenco, reprezentat de avocatul Mircea Macovei a declarat recurs împotriva deciziei din 8 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a constatat faptul că concedierea ei a avut loc la 2 aprilie 2018, că informația privind disponibilizarea salariatilor a fost expediată în adresa Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă la 19 martie 2020 și a făcut referire la art. 88 alin. (1) lit. g) Codul muncii, însă din motive neclare, la pronunțarea deciziei, nu a ținut cont de faptul că angajatorul a

omis termenul de preavizare de 2 luni prevăzut de art. 88 alin. (1) lit. g) Codul muncii.

Astfel, deși instanța de apel a făcut referire la art. 88 alin. (1) lit. a) Codul muncii, a omis să se expună asupra lipsei motivării din punct de vedere juridic sau economic al ordinului nr. 1 din 15 ianuarie 2020, prin care s-a dispus reducerea statelor de personal la Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic”.

Prin urmare, instanța de apel nu a verificat dacă de către angajator, la momentul emiterii ordinului de reducere a statelor de personal, au fost întreprinse măsuri de a reduce, în primul rând, locurile de muncă vacante, deși a făcut referire în decizie la norma de drept prevăzută de art. 88 alin. (1) lit. d) Codul muncii.

Respectiv, prin prisma art. 89 alin. (2) Codul muncii, instanța de apel urma să aprecieze critic legalitatea ordinului nr. 1 din 15 ianuarie 2018 de reducere a statelor de personal, iar pe cale de consecință, și a ordinului nr. 7c din 2 aprilie 2018 de concediere a ei, or la dosar nu se găsește niciun înscris cu privire la prezența sau absența locurilor vacante de muncă la Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” la momentul emiterii ordinului de reducere a statelor de personal, nefiind cert dacă angajatorul a respectat sau nu condiția respectivă.

A remarcat că angajatorul, în temeiul art. 89 alin. (2) Codul muncii, ținând cont de prevederile art. 88 alin. (1) lit. e) Codul muncii, trebuia să prezinte instanței anumite probe cu privire la faptul că la momentul emiterii ordinului cu privire la reducerea statelor de personal, urma să desfacă contractul individual de muncă în primul rând cu angajații prin cumul, probă care nu se regăsește la dosar, fapt ce determină imposibilitatea stabilirii dacă angajatorul a respectat această condiție, iar instanța de apel a omis să se expună și pe marginea carențelor respective.

Din cauza interpretării eronate de către instanța de apel a prevederilor art. 88 alin. (1) Codul muncii, aceasta nu a ținut cont de toate condițiile cumulative prevăzute de norma menționată, care nu au fost întrunite de către angajatorul Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” în cazul reducerii statelor de personal, fapt ce a condus nemijlocit la ilegalitatea procedurii respective și, în consecință, a actelor ulterioare emise în temeiul acesteia.

La 16 octombrie 2020, Întreprinderea de Stat de Pază Paramilitară a Obiectelor Energetice „Scutul Energetic” a depus referință la recursul declarat de Alla Martînenco, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 septembrie 2020 împotriva deciziei din 8 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alla Martînenco, reprezentată de avocatul Mircea Macovei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alla Martînenko, reprezentată de avocatul Mircea Macovei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Alla Martînenco, reprezentată de avocatul Mircea Macovei urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alla Martînenco, reprezentată de avocatul Mircea Macovei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu